

Deleuze, Critique and the Problem of Judgement

Aidan TYNAN

Centre for Critical and Cultural Theory, Cardiff University
E-mail: atynan@gmail.com

Abstract

The philosophy of Gilles Deleuze is often regarded as pre-critical, pursuing a pure metaphysics in the classical (pre-Kantian) sense. However, a closer inspection of Deleuze's work shows a complex engagement with the critical tradition. This article examines this engagement, and suggests that, where Kant failed to follow the consequences of his own 'critical revolution' Deleuze urges us forward, via the force of affirmation, towards its fullest realization. In this respect, I argue, affirmation and critique are not incompatible, and it would be a mistake for us to read the political intervention of *Anti-Oedipus* as merely affirmationist. This would be to ignore the fact that Deleuze and Guattari wish to suggest, through their notion of desiring production, a new means of evaluation beyond the capitalistic system of exchange from which psychoanalysis failed to extricate itself. This involves freeing judgement as a power of thinking from those constraints which are entirely illegitimate from the standpoint of a properly realized critique.

Keywords: *Deleuze, Kant, critical philosophy, judgement*

Deleuze, critica și problema judecății

Filosofia lui Gilles Deleuze este adesea considerată ca un fel de pre-critică ce urmărește o metafizică pură în sensul clasic (pre-Kantian). Totuși, o mai atentă examinare a operei lui Deleuze arată angajarea acestuia în tradiția criticii. Articolul examinează acest angajament și sugerează că, acolo unde Kant nu a reușit să-și asume consecințele proprii sale "revoluții critice", Deleuze ne îndrumă să continuăm demersul critic prin forța afirmării, către realizarea sa deplină. Din acest punct de vedere, articolul susține că afirmarea și critica nu sunt compatibile, și că ar fi o greșeală ca noi să interpretăm intervenția politică a lui *Anti-Oedip* ca fiind pur afirmaționistă. Aceasta ar ignora faptul că Deleuze și Guattari doresc să sugereze, prin noțiunea de 'producție dezirantă' (*production désirante*), un nou mijloc de evaluare dincolo de sistemul capitalist de schimb de care psihanaliza a eșuat să se degajeze. Aceasta presupune eliberarea judecății ca putere de gândire de acele constrângeri care sunt în întregime nelegitime din punctul de vedere al unei critici realizate convenabil.